బొమ్మల చొక్కా

కె. శ్యామలమ్మ

సూరీడు భూదేవి మీద కినుక వహించి నిప్పులు రాలుస్తున్నాడు పుడమి తల్లి హృదయం మలమల మరిగిపోతోంది రెట్టింపు కోపంతో.

మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటల వేళ

పట్నం పుర వీధులలో వాహనాలు కదిలి పోతున్నాయి.

పెద్ద చెరువు గట్టు మీద ఓ మిల మందిరానికి ఎదురుగా వున్న కాళీ జాగాలో కొత్త చాపల గుడిసె ముందు కూచుని తెల్లని రాతితో బొమ్మ చెక్కు తున్నాడు నర్సిమ్మ.

వాడి నల్లని ఒంటి మీంచి చెమట ధారాపాతంగా కారుతోంది అయినా వాడు దాన్ని లెక్కించలేదు. "ఈయాల ఎట్టాగైనా ఈ బొమ్మ పూర్తయిపోవాల!" అనుకున్నాడు నిబ్బరంగా.

నర్సిమ్మకి నలభై ఏళ్ళుంటాయి.

వాడు శ్రమ జీవి. రాతి బొమ్మలు చెక్కి అమ్ముతూ వుంటాడు. "ఈ కాలంలో రాతి బొమ్మలు కొని ఆనందించే వాళ్లేరీ?" బొమ్మ చెల్లిననాడు కూడు. చెల్లని నాడు పస్తు. ఇది నర్సిమ్మకి అలవాటయి పోయింది. ఇది జీవితం నేర్పిన పాఠం.

తెల్ల రాతితో గొల్ల భామ బొమ్మ చెక్కు తున్నాడు. "అయ్యా!" పిలుపు వినిపించేసరికి వెను దిరిగి చూశాడు నర్సిమ్మ.

అక్కడ ఆరేళ్ల బొజ్జెన్న నిలబడి వున్నాడు.

"ఏట్రా? నిన్ను గూట్లో కూకోని కుసింత గంజి తాగమంటే, ఈడకెందుకొచ్చినావు? సూడు ఎండ ఎట్టా పేట్రేగి పోతుండా దో?"

"నాకు గెంజొద్దు!" గునిశాడు బొజ్జెన్న.

"ఏట్రా గుంట నంజి కొడక పేల్తన్నావు? గెంజొద్దా? మరేటి కావాల? నువ్వేం మారాజు కొడుకు వేట్రా పులుసన్నం బుక్కడానికి? ఎల్లెల్లు ఎండల్లోగు! కుసింత గెంజి తాగి తొంగో! సల్ల పొట్న బజార్ల బొమ్మలమ్ముదాం!" అంటూ తన పనిలో తాను నిమగ్నుడయ్యాడు నర్సిమ్మ.

బొజ్జెన్న నర్సిమ్మ ఒక్కగానొక్క కొడుకు. అసలు నర్సిమ్మకి పిల్లల పుట్టరనే అనుకున్నాడు. "వొయిసు మించిపోతుండాది. నీ బిడ్డల్లేని జనమ జనమే కాదు!" అని అనేక సార్లు విసుక్కున్నాడు కూడా.

అందరూ బొజ్జెన్న కొండకెళ్లమని సలహా ఇచ్చారు. అనకాపల్లికి ఇరవై మైళ్ల దూరంలో వున్న బొజ్జన్న కొండకి వెళ్లాడు భార్య సారమ్మతో సహా.

బొజ్జెన్న దయతలిచాడు. సారమ్మ కడుపు పండింది మగ బిడ్డ పుట్టాడు. కాని సారమ్మ తనువు చాలించింది. బిడ్డ పేరు బొజ్జెన్న.

నర్సిమ్మ మరి మనువాడలేదు. బొజ్జెన్నను కంటికి రెప్పలా చూసుకోసాగేడు.

"అయ్యా!" మళ్లీ పిలిచాడు బొజ్జెన్న.

ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి "ఏట్రా ఇంకా ఈడే నిలబడ్డావురా? ఎన్నెల కాత్తందనుకున్నావురా ఎదవ నాయాలా?" కొంచెం కోపంగా అన్నాడు.

"అయ్యా నాకు బొమ్మల సొక్కా కొనవూ!" ఆశగా అంద్రి వైపు చూస్తూ అడిగాడు బొజ్జెన్న.

చేతిలో పని ఆపి, "ఏట్రా బొజ్జెన్నా నీకు సొక్కా కావల్సొచ్చిందా? అందునా బొమ్మల్సొక్కా! కూటికే గతిలేక సత్తా వుంటే సొక్కాలు కావాలంట సొక్కాలు ఎల్లు! ఎల్లి గెంజి తాగు!" మళ్లీ బొమ్మ చెక్కడంలో నిమగ్నుడయ్యాడు నర్సిమ్మ

బొజ్జెన్న క్షణ కాలం అక్కడ నిలబడి, తరువాత లోపలికి నడిచాడు. చాపల గూడు వేడిగా వుంది. గంజి తాగాలనిపించలేదు బొజ్జెన్నకి. దాన్ని తండ్రి చూడకుండా పారబోసాడు.

వాడిలో ఆకలి నక నకల కంటే ఆశల ఆరాటం అధికమవుతోంది. క్రితం రోజు దృశ్యం వాడికి గుర్తొచ్చింది.

పార్కు గేటుకి ఎదురుగా బొమ్మలమ్ముతున్నాడు నర్సిమ్మ. ఆ పక్కనే నిలుచున్నాడు బొజ్జెన్న నోట్లో వేలు పెట్టుకుని. వాడికి చిన్నప్పటి నించీ నోట్లో వేలు పెట్టుకోవడం అలవాటు.

సాయంత్రం అయిదు గంటలయ్యింది

పార్కు నిండా రక రకాల మనుషులు చేరుతున్నారు. బొజ్జెన్న ఆసక్తిగా అటే చూస్తున్నాడు. వాడి చూపు తక్కున ఒక చోట ఆగిపోయింది.

తల్లి కొంగు పట్టుకుని ఓ అబ్బాయి పార్కులోకి వచ్చాడు. వాడు కూడా తనంతే వున్నాడు. ఆ అబ్బాయి వేసుకున్న చొక్కా తమాషాగా వుంది. చొక్కా నిండా రంగు రంగుల బొమ్మలున్నాయి. చూసినకొద్దీ చూడాలనిపిస్తోంది ఆ చొక్కా.

బాబునిదే చోట కూచో పెట్టి వాళ్లమ్మ ఎవరితోటో మాట్లాడుతోంది.

బొజ్జెన్న మెల్లిగా అటు నడిచాడు.

బాబు బొజ్జెన్నని రమ్మన్నట్టు సైగ చేశాడు. బొజ్జెన్న ఆ అబ్బాయిని సమీపించాడు.

కొంతసేపు ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు.

క్షణ కాలం తరువాత బొజ్జన్నే అన్నాడు. "సొక్కా శానా బావుంది" అని.

బాబు గర్వంగా కాలరు సర్దుకున్నాడు. "మా మమ్మీ హైదరాబాద్ నించి తెచ్చింది! దీని ఖరీదు వంద రూపాయలు!" అని అన్నాడు.

"మమ్మీ అంటే వోరూ?" చిత్రంగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు బొజ్జెన్న.

"అమ్మ!" అని "నీకు తెలియదా?" అన్నట్టు చూశాడు.

"అమ్మ నాకు నేదు!" దీనంగా అన్నాడు బొజ్జెన్న

"నీ పేరేంటి?" అన్నాడు బాబు బొజ్జెన్న దగ్గరగా వచ్చి.

"బొజ్జెన్న!" చిన్నగా చెప్పాడు.

"ఛీ! అదేం పేరు? నా పేరు రాజబాబు!" అన్నాడు ఇంకోసారి గర్వంగా

బొజ్జెన్న దృష్టి అంతా బాబు తొడుక్కున్న బొమ్మల చొక్కా మీదే వుంది. "ముట్టుకోవచ్చా?" అన్నాడు బాబుని సమీపిస్తూ.

"ఇదిగో చూడు!" చొక్కా కొస అందించాడు బాబు.

మెత్తగా దూదిలా వున్న ఆ చొక్కాని ముట్టుకుని మురిసిపోయాడు బొజ్జెన్న. "ఇట్టాంటి సొక్కా తనకీ వుంటే బావుణ్ను!" అనుకున్నాడు మనసులో

"అయ్యనడిగి కొనిపించుకోవాల!" అనుకున్నాడు దృఢంగా.

"నీకెన్ని సొక్కాలున్నాయ్?" అడిగాడు బొజ్జెన్న.

"బోల్డున్నాయ్!" అన్నాడు బాబు.

"నాకు సూపించవూ!" అభ్యర్థన ధ్వనించింది బొజ్జెన్న గొంతులో.

"మా ఇంటికి రా!"

"మీ ఇల్లెక్కడ?" అన్నాడు బొజ్జెన్న.

"ఆ కనుపించే ఎర్ర మేడే! రేపొద్దున రా! చూపిస్తాను!" అన్నాడు బాబు.

మర్నాడు పొద్దున్న ఎనిమిది గంటల వేళప్పుడు ఎర్ర మేడకి ఎదురుగా నిలుచున్నాడు బొజ్జెన్న.

అప్పటికే అక్కడున్న బాబు, బొజ్జెన్నని చూడగానే "రా!" అన్నాడు.

బాబు వెంట లోపలికి నడిచాడు బొజ్జెన్న.

ఓ ఖరీదైన గదిలోకి నడిచాడు బాబు బొజ్జెన్నతో సహా.

"ఇవిగో చొక్కాలు!" కింద కుప్ప పోశాడు.

"ఎన్ని సొక్కాలో!" ఆశ్చర్యంతో బొజ్జెన్న కళ్లు వెడల్పయినాయి.

"ఇంకా బీరువాల్లో వున్నాయి! నాకు తాళం తియ్యడం రాదు!" అన్నాడు బాబు. గర్వంతో బాబు కళ్లు వెలిగిపోతున్నాయి.

అన్ని చొక్కాలలోకి మకుటాయమానంగా వెలిగిపోతున్న బొమ్మల చొక్కా మీదే వున్నాయి బొజ్జెన్న చూపులన్నీ. పదిసార్లన్నా ముట్టుకు చూశాడు దాన్ని. చొక్కా నిండా పడవలు, పిట్టలు, చెట్లు, రంగుల రంగులలో వెలిగిపోతున్నాయి. 'అయ్యతో సెప్పి ఇట్టాంటి సొక్కా కొనిపించు కోవాల!" మరోసారి అనుకున్నాడు బొజ్జెన్న.

"బాబూ!" అంటూ ఆ గదిలోకొచ్చిన లలితాదేవి బొజ్జెన్నను చూసి కళ్ళెర్ర జేసింది. "వీడెవడు?" అంటూ రుసరుసలాడింది.

"వీడు బొజ్జెన్న!" అన్నాడు బాబు.

"అద్దమయిన వాళ్ళనీ చేర్చద్దని నీకెన్నిసార్లు చెప్పాలి? వీళ్ళు ఏ వస్తువన్నా దొంగిలిస్తే ఏం చెయ్యగలం?" అని బాబుని మందలించి "ఫో వెధవా!" అంటూ బొజ్జెన్నని తర్జనితో బెదిరించింది లలితాదేవి.

బొజ్జెన్న బిక్క చచ్చిపోయాడు.

"మమ్మీ బొజ్జెన్న బొమ్మల చొక్కా బావుందన్నాడు!" అన్నాడు బాబు మెల్లగా.

"అంటాడు! అంటాడు! అనడూ? దొంగ వెధవ! రేపు ఈ చొక్కా పట్టుకు పారిపోతాడు!"

"వాణ్ణి పొమ్మను!" అంటూ గద్దించిరది.

బొజ్జెన్న వెర్రి చూపులు చూస్తూ వీధిలోకి నడిచాడు.

"ఒరి బొజ్జెన్న లెగు లెగు!" అన్న తండ్రి పిలుపుతో వాస్తవంలోకి వచ్చాడు బొజ్జెన్న.

వాడి కళ్ళ ముందు బొమ్మల చొక్కాలు వలయాలుగా తిరుగుతున్నాయి. బాబుఇంట్లో వున్నన్ని సొక్కాలు తనకి నేకపోయినా ఒక్క బొమ్మల సొక్కా వుంటే బాగుణ్ణు!" ఆలోచిస్తూనే తండ్రి వెంట బజార్లోకి నడిచాడు.

*   *   *

"రాజా బాబూ స్కూల్‌డే ఫంక్షన్‌కి వెళ్ళాలి! ఈ డ్రస్సు వేసుకుని తయారవ్వు!" అంది లలితాదేవి

"ఈ డ్రస్సు నాకొద్దు!" గునిశాడు బాబు.

"ఈ డ్రస్సు నీకోసం డాడీ ఎన్నో షాపులు గాలించి మరీ తెచ్చారు! వేసుకో నాన్నా!" అందామె.

"ఉహు! నాకొద్దు!" గునిశాడు బాబు మరోసారి.

"రేపు మరొకటి కొనుక్కుందాం! ఇప్పటికీ డ్రస్సు వేసుకో!" అంది బాబు గెడ్డం పుచ్చుకొని.

మొండి పట్టు పట్టాడు బాబు.

"మరి ఏ డ్రస్సు వేసుకుంటావు?"

బాబు కళ్ళల్లోకి వెలుగొచ్చింది తల్లి ప్రశ్నతో. "అదికావాలి!" అంటూ స్టాండు వైపు చూపించాడు.

హతాశురాలయ్యింది లలితాదేవి.

బాగా మాసిపోయి చిరిగిపోవడానికి సిద్ధంగా వున్న బొమ్మల చొక్కా వేలాడుతోంది స్టాండు మీద. ఎంత చెప్పినా వినకుండా నెల్లాళ్ళుగా ఆ చొక్కాయే తొడుక్కుంటున్నాడు బాబు.

"ఛీ!" అంటూ మూలకి గిరవాటేసింది లలితాదేవి దాన్ని.

కోపంగా చూశాడు బాబు.

తనకి ప్రాణప్రదమైన బొమ్మల చొక్కాని నేలకేసి కొట్టింది మమ్మీ. ఆ చొక్కాని చూసి బొజ్జెన్న మురిసిపోతాడు, పొంగిపోతాడు. పదిసార్లన్నా

బొమ్మల చొక్కా

పట్టుకుని చూస్తాడు ఈ సొక్కాలో నువ్వెంతో బావుండావు బాబూ' అన్నాడు ఎన్నోసార్లు

నాకీ సొక్కా ఇయ్యవూ'' అని అడిగాడు చాలాసార్లు

'అబ్బా నేనియ్యను!' అన్నాడు తను బొజ్జన్న దృష్టిలో తను చాలా గొప్పవాడు ఆ చొక్కా ఎంతో గొప్పది అలాంటి చొక్కాని మమ్మీ వద్దంటూంది

చివరికి గునుస్తూనే మమ్మీ ఇచ్చిన డ్రస్సు వేసుకొని స్కూల్ ఫంక్షన్‌కి బయలుదేరాడు రాజాబాబు

*　　　*　　　*

నెల రోజులు గడిచాయి ఈ నెల రోజులూ ఎక్కడెక్కడో బొమ్మలు అమ్ముకు వస్తున్నాడు నర్సిమ్మ కూడా బొజ్జన్న వుంటున్నాడు రోజుకో సారైనా "అయ్యా నాకు బొమ్మల సొక్కా కొనవూ?' అని అడుగుతున్నాడు

తెచ్చిన నాలుగు డబ్బులూ కూటికే సాల్డం లేదు! గుంట నాయాలా బొమ్మల సొక్కా కావల్సొచ్చి నాదిరా? ' అంటూ కూకలేస్తూనే వున్నాడు నర్సిమ్మ

రోజులు దొర్లి పోతున్నాయి పార్కు వైపు వెళ్లడానికే కుదరలేదు బొజ్జన్నకి పగలల్లా తండ్రితో చుట్టు పక్కల ఊళ్ళు తిరగడం రాత్రికి పెద్ద చెరువు గట్టు మీదున్న ఈత చాపల గూడులో తల దాచుకోవడం

'బాబెట్టా వున్నాడో? ఒక్క పాలి సూత్తే బావుణ్ను!' అనుకున్నాడు బొజ్జన్న తనలో తానే!

బొజ్జన్నకి నాలుగు రోజుల్లై జ్వరం కాస్తోంది

ఆ జ్వరంలోనే ' అయ్యా బొమ్మల సొక్కా కొనవూ!' అంటూ కలవరిస్తున్నాడు

నర్సిమ్మ హృదయం గిల గిలలాడింది

మరో నాల్రోజులు గడిచాయి బొజ్జన్న జ్వరం తగ్గు ముఖం పట్టింది బొజ్జన్నా ముందీ కూడు తిన్రా నకు మంచిదిత్తాను'' అన్నాడు నర్సిమ్మా ఆ రోజు ఉదయాన్నే

' ఏటి?' అన్నాడు బొజ్జన్న ఆత్రుతగా

బొమ్మల గంపలోంచి ఓ గుడ్డ తీశాడు

దాని వైపు ఆసక్తిగా చూశాడు బొజ్జన్న

అది బొమ్మల చొక్కా

'అయ్యా!' అంటూ తండ్రిని వాటేసుకున్నాడు బొజ్జన్న వాడి కళ్లల్లోంచి ఆనంద బాష్పాలు రాలుతున్నాయి

చొక్కాని పదే పదే ముట్టుకోని చూస్తున్నాడు అచ్చం అది బాబు చొక్కాలాగే వుంది

రేపీ సొక్కా తొడుక్కోని బాబుకి చూపించాలి! అనుకున్నాడు బొజ్జన్న వాడి కళ్లల్లో గర్వ రేఖ తళుక్కున మెరుస్తోంది

*　　　*　　　*

సాయంత్రం ఆరు గంటలవుతోంది న్యూ పూర్ణా నాలుగు రోడ్ల కూడలిలో రోడ్డుకి ఓ వారగా బొమ్మలు పేర్చుకు కూచున్నాడు నర్సిమ్మ

పక్కనే నిలబడి వొచ్చే పోయే వాళ్లని చూస్తున్నాడు బొజ్జన్న వాడికిప్పుడు ప్రపంచాన్ని జయించినంత సంబరంగా వుంది పదే పదే తను తొడుక్కున బొమ్మల చొక్కా వైపు చూసుకుంటున్నాడు

ఈ చొక్కా ఓపాలి ఆ బాబుకి సూపించాలి! అనుకున్నాడు

మెల్లగా పార్కు వైపు నడిచాడు

అక్కడ ఎందరో పిల్లలు ఆడకుంటున్నారు

వారిద్దరి మధ్యా చుక్కల్లో చంద్రుడల్లా వెలిగి పోతున్నాడు బాబు బాబు ఇవాళ కొత్త రకం చొక్కా తొడుక్కున్నాడు

బాబుని రమ్మన్నట్టు చేత్తో సంజ్ఞ చేశాడు బొజ్జన్న

పరుగు పరుగున వచ్చాడు బాబు

నా బొమ్మల చొక్కా బావుందా?'' అని అడిగాడు బాబుని

బాబు ముఖంలో నీలి నీడలు కదిలాయి ఇన్నాళ్ళూ బొజ్జన్న దృష్టిలో తను గొప్ప వాడు కాని ఇప్పుడు బొజ్జన్న?

తనకంటే వాడే గొప్పవాడు ఇప్పుడు

చొక్కా ముట్టుకు చూశాడు మెత్తగా స్పాంజిలా తన చొక్కాలాగే వుందిఅది అవే బొమ్మలు, అదే రంగు

ఈ చొక్కా ఎక్కడిది?

మా అయ్య తెచ్చిండు!

మళ్లీ చొక్కా అంతా పరికించి చూశాడు బాబు చూపు రక్కున ఓ చోట ఆగిపోయింది ఈ చొక్కా నాది! ' అన్నాడు గట్టిగా

కాదు! మా అయ్య కొన్నాడు!' అన్నాడు బొజ్జన్న

' ఇదిగో చూడు నాపేరు!' అంటూ చూపించాడు జేబు మీద రాజబాబు అని కుట్టిన అక్షరాలు వున్నాయి

అవేమిటో అర్థం కాకపోయినా అదో పేరు అని మాత్రం గ్రహించాడు చొక్కా వైపు చూసుకుంటూ మౌనంగా వుండిపోయాడు బొజ్జన్న

బాబులో కోపం బుసలు కొట్టింది తన చొక్కా బొజ్జన్న దొంగిలించాడు అందుకే అ చొక్కా చాలా రోజుల్లై కనుపించడం లేదు తల్లి దాచేసిందను కున్నాడు కాని ఇప్పుడు తెలిసింది బొజ్జన్న దాన్ని దొంగిలించాడు

ఈ చొక్కా నాది! నువ్వు దొంగిలించావు! నువ్వు దొంగవి! ' అంటూ చొక్కా పట్టుకు గుంజాడు

అది పర్రున చిరిగిపోయింది

ఒరయ్యో!' అంటూ ఏడుపు లంకించుకున్నాడు బొజ్జన్న

అప్పుడే బొమ్మల తట్ట నెత్తికెత్తుకుని అటు వైపుగా వస్తున్న నర్సిమ్మ ఒక్క ఉదుటున బొజ్జన్న దగ్గరకొచ్చాడు

' ఏట్రా? ఏటైనాది?'' అన్నాడు ఆందోళనగా

అప్పటికే చొక్కా చినిగి పీలికలై బొజ్జన్న ఒంటి మీద వేలాడుతోంది

బాబు చేతిలో కొన్ని పీలికలున్నాయి

అయ్యా నాను దొంగనా? అన్నాడు బొజ్జన్న వెక్కుతూ

'కాదు బిడ్డా మనం పేదోళ్లం అన్నాడు నర్సిమ్మ బాబు నుండి బొజ్జన్నని విడిపిస్తూ

'అయ్యా ఈ సొక్కా ఎడ కొన్నావు?' అన్నాడు బొజ్జన్న వాడి ప్రశ్నలో పౌరుషం ధ్వనిస్తోంది

ఓరి బొజ్జన్నా నాన్దొంగతనం సెయ్య నేదురా! పాత బట్టలకి టీలు గిన్నెలమ్మే వోడి దగ్గర ఈ సొక్కా కనిపిత్తే పది రూపాయలిచ్చి కొన్నాన్రా' అన్నాడు నర్సిమ్మ

ఆ మాటలు విని ఇంటి వైపుగా పరుగు తీశాడు బాబు

నిరాశా వీచికలు తారట్లాడుతున్న బొజ్జన్న ముఖంలోకి చూస్తూ 'ఒరే బొజ్జన్నా ఈపాలి సాపులో కొంటానురా బొమ్మల సొక్కా! ముందింటికి నడు!' అన్నాడు నర్సిమ్మ

తండ్రి వెనుకె రేపును ఊహించుకుంటూ నడిచాడు బొజ్జన్న □

ప్రఖ్యాత రచయిత్రి

డా. సి. ఆనందారామం

సరికొత్త సీరియల్ నవల

రేపటి మహిళ

త్వరలో ప్రారంభం!